روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR

سه‌شنبه | ۲۳ بهمن ۱۴۰۳ | ۱۲ شعبان ۱۴۴۶ | ۱۱ فوریه ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۴۲۵۲ | ۸ صفحه | ۵۰۰۰ تومان

۱۱۹۰ سال و ۱۵۲ روز گذشت

VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4252 | TUE.FEB.11, 2025 | ISSN:2008-2886

چرا می‌گوییم مذاکره با آمریکا مشکلی را حل نخواهد کرد

دلیل؟ این تجربه!

امید به مذاکره؛ سراب یا واقع‌گرایی

صفحه ۳

واکنش حسابگرانه علیرضا دبیر و آنچه علی دایی باید بیاموزد

درس مدیریت

صفحه ۶

حضور میلیونی مردم در چهل‌وششمین راهپیمایی ۲۲ بهمن

فریاد همبستگی ایرانیان در مقابل زیاده‌خواهی دشمنان بود

ملت متحد

صفحه ۲

تجلی پرشور مردم در مناسبت‌های انقلابی و تأثیر آن بر توسعه

حضور اجتماعی تا مشارکت اقتصادی

صفحه ۵

دوباره محاسبه کنید

یادداشت روز

مهدی محمدی

چند روز گذشته، بی‌اغراق، از حیث هماوردی استراتژیک میان ایران و آمریکا، روزهایی کم‌مانند در تاریخ سال‌های اخیر بود. یک هفته پیش، وقتی نتانیاهو می‌خواست وارد واشنگتن شود، احتمالا ارزیابی‌ای که به دولت آمریکا ارائه کرد، این بود که ایران ضعیف شده و در آستانه کوتاه آمدن است؛ فقط لازم است ترامپ را مصمم و سرسخت ببیند. این ارزیابی که یکی دو ماه است به تحلیل مسلط صهیونیست‌ها تبدیل شده، موجب شد ترامپ - با کارسازی مشاور امنیت ملی‌اش- یادداشتی را امضا کند که هدف آن «برداشتن گام آخر» درخواست نتانیاهو بود. صهیونیست‌ها در ماه‌های گذشته کمپینی را کلید زده‌اند که هدف آن انتشار تحلیل‌های غلط درباره محاسبات ایران در میان بازیگران دیگر است. درست مانند سال ۱۴۰۱ که دوره افتاده بودند و به کشورها می‌گفتند «حکومت ایران در آستانه سقوط است، فقط باید یک قدم دیگر بردارید»، این بار هم با همه توان سعی می‌کنند به دیگران بقبولانند نظام ایران در آستانه تغییر راهبرد اساسی است، فقط باید فشار را روی آن تشدید کرد. ترامپ و دولت او احتمالا نخستین قربانی این کمپین بودند. ترامپ با وجود اینکه کم و بیش می‌داند هدف نهایی نتانیاهو چیزی جز کشاندن او به درگیری با ایران نیست، در مقابل این ارزیابی تسلیم شد و سندی را امضا کرد که در واقع شلیک به پای دولت خودش بود. برای ایران، معنای این سند آن بود که نتیجه هر نوع مذاکره از قبل معلوم است، بنابراین اساسا دلیلی برای مذاکره باقی نمی‌ماند. ضمنا پذیرش مذاکره به معنای تایید تحلیل‌های سوگیرانه‌ای است که صهیونیست‌ها به ترامپ ارائه کرده‌اند، لذا منجر به تشدید فشار خواهد شد، به جای آنکه روزنه‌ای به سمت راه‌حل بگشاید. رهبر انقلاب به مثابه یک بازیگر استراتژیک، در این جنگ محاسباتی، مهره خویش را به بهترین وجه ممکن حرکت دادند. اگر کسانی تصور می‌کنند ایران حس ضعف دارد و در نتیجه در آستانه تغییر محاسبات راهبردی خویش است، نخستین گام این است که این محاسبه اصلاح شود. نه فقط آمریکا و صهیونیست‌ها، بلکه انتظار بسیاری دیگر در گوشه و کنار جهان - پس از رویدادهای حدود یک سال گذشته - احتمالا این بود که ایران این بار دیگر مذاکره مستقیم را خواهد پذیرفت و همان طور که هاکان فیدان - که ظاهرا وزیر خارجه ترکیه است اما در واقع یکی از مشاوران اصلی صهیونیست‌ها و آمریکا در امور مرتبط با ایران محسوب می‌شود - زمانی گفته بود، دیگر قصد ندارد در منطقه راه سابق را ادامه دهد اما رهبر معظم انقلاب به محاسبات دشمن یک ضربه اساسی وارد کردند و نشان دادند این تحلیل‌ها عمیقا نادرست است و محاسبات راهبردی ایران تحت فشار تغییر نمی‌کند. ضمن اینکه اگر مبنای مذاکره سندی است که ترامپ امضا کرده، اساسا چیزی برای مذاکره باقی نمی‌ماند. در گام بعد، تقریبا بلافاصله صهیونیست‌ها که عملا با یک غافلگیری مواجه شده و لاجرم در معرض این سوال ترامپ قرار گرفته بودند که «چرا نتیجه برعکس شد»، تلاش خود را بر ایجاد شکاف درون ایران متمرکز کردند؛ هم شکاف میان مردم و نظام و هم شکاف درون نظام. باز هم احتمالا ارزیابی‌ای که صهیونیست‌ها ترویج می‌کردند این بوده که مردم ایران ناراحت و ناراضی هستند و نفی صریح مذاکره مستقیم با آمریکا می‌تواند نقطه آغاز التهابات اجتماعی در ایران باشد. دولت نیز لااقل در برخی لایه‌ها مذاکره را یک ابزار مهم برای خود می‌داند و در نتیجه به محروم شدن از آن واکنشی تند و واگرایانه نشان خواهد داد. اگرچه در ساعات نخستین، خرده‌واکنش‌هایی شکل گرفت اما چندان طول نکشید که روشن شد در این مورد هم برآورد اسرائیل ساده‌اندیشانه بوده است. جامعه ایران سخت درگیر مشکلات اقتصادی است اما هیچ موج بزرگ اجتماعی در دفاع از مذاکره با آمریکا درون آن شکل نگرفت، چرا که اساسا در ذهن این جامعه، تجربه موفقی از حل مشکلات اقتصادی بر اثر مذاکره یا توافق با آمریکا وجود ندارد. ترامپ و صهیونیست‌ها توقع زبانه کشیدن شعله‌ای را داشتند که خود پیش از این، آن را با قدرت تمام خفه کرده بودند و این واقعیتی است که خود را به عیان‌ترین شکل ممکن در راهپیمایی ۲۲ بهمن نشان داد. درون دولت نیز منصفانه باید گفت عاقلانه‌ترین و هوشمندانه‌ترین موضع ممکن اتخاذ شد، بویژه رئیس‌جمهور و وزیر خارجه با خردمندی نشان دادند نیک می‌دانند دشمن در پی چیست و چگونه باید در مقابل آن ایستاد. به این ترتیب گام دوم نیز شکست خورد و راهبرد آنها به جای اینکه به شکاف در ایران بیفزاید و رویارویی سیاسی و اجتماعی را تشدید کند، عملا به متحد شدن کشور حول نظر رهبری انجامید. اینکه با وجود این حجم از مشکلات اقتصادی، در زمانی چنین کوتاه، همسویی قابل توجه سیاسی و اجتماعی در ایران آن هم بر سر یک مساله عمیقا چالش‌برانگیز رخ می‌دهد، از دید من، به معنای آن است که ایران بازی راهبردی در مقابل ترامپ را تا اینجا برده است.

ادامه در صفحه ۴

تیترهای امروز

جشنواره چهل و سوم فیلم فجر بهترین‌های خود را شناخت

سیمرغ‌ها تقسیم شد

سیمرغ بهترین فیلم:
سیدمازیار هاشمی برای فیلم «زیبا صدایم کن»
سیمرغ بهترین کارگردانی:
حمید زرگرنژاد برای فیلم «شمال از جنوب غربی»
سیمرغ بهترین بازیگر نقش اول مرد:
مصطفی زمانی برای فیلم «شمال از جنوب غربی»
سیمرغ بهترین بازیگر نقش اول زن:
فریبا نادری برای فیلم «شوهر ستاره»

صورت‌بندی کلی آثار جشنواره چهل‌وسوم

وقتی همه بیداریم

نگاهی به ترکیب هیأت داوران

۶ ضلعی قضاوت

صفحه ۸

پافشاری مجدد ترامپ بر الحاق کانادا به آمریکا و اشغال غزه

دیوانه‌بازی

استفاده ترامپ از جنگ اقتصادی و تجاری در مسیر سیاست خارجی

صفحه ۷

۲۲ بهمن و مقابله با ۴ عنصر ترامپیسم رسانه‌ای

نگاه

محمد رستم‌پور

«تسلیم شدن در برابر قلدری فقط به زورگویی بیشتر منتهی می‌شود»؛ «مالکوم تورنبول» نخست‌وزیر استرالیا سال ۲۰۱۷ در یادداشتی در مجله فارن‌افرز این را نوشت، در ضمن توضیحاتی ارائه کرد درباره ایستادگی‌اش در برابر ترامپ در ۲ موضوع حساس و جنجالی این روزها در کشورهای مختلف جهان، یعنی تعرفه‌های تجاری و مهاجرت. تورنبول در آن یادداشت نوشت ترامپ سر او فریاد زده و در پی آن بوده معاهده آمریکا و استرالیا درباره مهاجران غیرقانونی که به استرالیا وارد می‌شوند و در دوره اوباما تضمین شده بود، نابود کند. در تمام مدت ۴ ماه پس از تماس تلفنی نخست‌وزیر استرالیا و رئیس‌جمهور آمریکا، هم رابطه ۲ کشور و هم ذهنیت و جو عمومی سیاسی در استرالیا، ملتهب و پر از نگرانی بوده است. مثل همین روزها در ایران که یک نگاه ما به اخبار است و نگاه دیگر ما به تابلوهای صرافی میدان فردوسی و سبزه‌میدان. تورنبول تلویحا می‌گوید ترامپ زود خشمگین می‌شود اما تصریح می‌کند پس از اندکی، مقاومت و سرسختی شما را خواهد ستود، بویژه اگر بتوانید احترام او را جلب و او را قانع کنید که حرف و موضع شما به نفع او است. ذات معامله‌گر و روحیه تجاری ترامپ حتی مهم‌ترین دارایی‌های او را سر میز مذاکره خواهد آورد. چیزهایی که تورنبول گفته است، برای ما تکراری است، اگرچه اهمیت قابل اعتنایی دارد. ترامپ در یادداشت اجرایی‌اش که روی سایت کاخ سفید منتشر شده و هنوز هم موجود است، ادعاهایی فراتر از توافق هسته‌ای داشته و در مقابل، صرفا عدم بمباران ایران را روی میز گذاشته است. این زیاده‌خواهی رئیس‌جمهور جدید آمریکا ابتدا با صراحت مثال‌زدنی رهبر انقلاب روبه‌رو شد و دوشنبه ۲۲ بهمن ۱۴۰۳ در شرایط حیرت‌آور اقتصادی به دلیل صعود وحشت‌زای قیمت دلار در بازار آزاد ایران و در سرمای سخت شهرهای مختلف ایران، مردم را به خیابان‌ها کشاند و جشن ملی ایرانیان را به یک مراسم حیثیتی اعتراضی تبدیل کرد. مثل ۲۲ بهمن ۱۴۰۱ که معدودی از شهرهای ایران را به دلیل ناآرامی‌های حاصل از فوت مهسا امینی و برپا شدن جنبش «زن، زندگی، آزادی» در التهاب فرو برده بود. این التهاب از یک سوژه نارضایتی عمومی کلید خورد و سپس در یک «برساخته عمومی» ابتدا در شبکه‌های اجتماعی و اندکی بعد در ذهن مردم کشور دامنه یافت. کانال‌های تلگرامی و صفحات شبکه‌های اجتماعی مرتباً به دنبال آن بودند که تعداد جمعیت معترض و شهرهای آتش گرفته را زیاد نشان دهند و اثبات کنند کار جمهوری اسلامی تمام است.

ادامه در صفحه ۶

عکس: khamenei.ir